

meso I. vrste 22 do 35 Din, II. vrste 12 do 20 Din, svinjsko meso sveže 14 do 25 Din.

Prva zavarovalnina v tem letu izplačana! Dne 5. marca t. l. je pogorela stanovanjska hiša celoletnega naročnika Franca Horvat, Hošnica pri Makolah. Ravno teden dni prej je poslal celoletno naročnino. Zavarovalnino je že dobil izplačano. — Uprava »Slovenskega Gospodarja«.

Zahvala »Slov. Gospodarju«! Podpisani se najiskrenejše zahvaljujem za znesek 1000 Din, katerega ste mi nakazali ob priliki moje požarne nesreče kot naročniku Vašega lista. — Franc Horvat, Hošnica pri Makolah.

Nov otok.

Kapetan Olsen, komandant morskoga broda »Zlati orel«, je odkril v Tišem Oceanu nov otok, kateri ni do sihmal zabeležen še v nobeni zemljepisni karti. Novi otok se nahaja na samem ekvatorju, na južnem delu Tihega Oceana ter pripada grupi Hilbertovih otokov, a odkrit pa je na sledeči način: Kapetanu Olsenu je bilo zaukazano, da izkrca petero izgnancev na kakšnem oddaljenem otoku, odkoder se ne bi mogli lahko vrniti v Evropo. Ko je ladja prijadrala pol milje pred otok, se je morala ustaviti vsled gostih skupin visokih koralov. S čolnicem se je bilo istoko nemogoče približati obali, zato so se kapetan, njegova posadka in kaznjenci slekli ter jeli gaziti po plitvi vodi, vlečoč za sabo čolne s prtljago. Iznenada, na obali tega otoka so se pojavili ljudje temne barve. Moški so bili visoke rasti, žilavi in lepe zunanosti, a ženske tankega in vitkega stasa, ošabnega in ponosnega vedenja. Skraja so izsledali vznemirjeni zbog nepričakovane pojave belokožcev z ladje, toda ko jim je kapetan dal znak s kazanjem, da se jim ničesar ni treba bati, so postali mirni in zelo zvedavi. Imenovani otok je dolg 22 kilome-

trov, a širok vsega en kilometer. Vzdi-gnjen je iznad morske površine samo nekoliko metrov, vsled česar je ob vsaki burji preplavljen razen najvišjega griča, na katerem je zgrajena naselbina teh ljudi. Na otoku se drži okoli štiri tisoč prebivalcev, koji so po svoji lepoti in zdravju izredno značilni. Preživljajo se samo s kokosovimi orehi in ribami. Iz teh pridelkov so pripravili obiskovalcem zelo okusen obed, ob koncu pa godbo in ples. Kapetan je bil na povratku spremljan z največjo častjo, a izgnanci so ostali na otoku gotovo prav zadovoljni.

*

Vnebovzetec v Dravogradu.

Dne 12. aprila 1931 (na belo nedeljo) popoldne ob 4. uri bo v cerkvi v Dravogradu izvajalo Slovensko pevsko društvo »Maribor« veliko glasbeno delo: »Marijino Vnebovzetec«.

Nastopijo: trije solisti in sicer gospa Lovšetova, g. Živko in g. Neralič, do 90 članov močan mešan zbor »Maribor« in pomnožena vojaška godba 45 članov.

Za koncert vlada po Dravski dolini in po celem slovenjgraškem in prevalskem okraju veliko zanimanje.

»Stabat Mater«, to lepo pasijonsko igro priredi na Marijin praznik dne 25. marca t. l., ob pol petih popoldan v dvorani Zadrúžne gospodarske banke Poselska zveza v Mariboru. Ne zamudite si ogledati slikovito versko igro. **Marija Snežna.** Dekliška Marijina družba priredi dne 25. t. m. ob treh popoldan predstavitve »Materinskega dneva« z igro »Sv. Cita«. Ker bo igra zelo lepa, se matere in drugi va-

To je ljubka ženska

počuti se sveža, oči so ji bistre, zdrava je, vitka, ves njen pojav je utelešen v plemenitosti, stasitosti in lepoti, z eno besedo utelešeni tip elegantne svetovne dame, a njena tajnost: kako je dosegla toliko ljubkosti in lepote, to si najno, nežno, baržunasto polt??

Ona pije vsak dan »PLANINKA« čaj iz alpskih zdravilnih rastlin, to deluje pri nje čudovito.

Neznane so ji prebavne težave, utrujenost in slabost, potrlost in glavobol, ona ni podvržena nerazpoloženju in muhavosti, počuti se vedno čila kot riba v vodi, ona je idealna ženska, ki je po pravici ponosna na svojo vitko linijo.

Zlasti zdaj spomladi ni mogoče dovolj priporočiti 8 do 12-tedenskega zdravljenja s PLANINKA-čajem, ki sestoji večinoma iz domačih alpskih rastlin.

Začnite tudi Vi še danes s

»PLANINKA« čajem Bahovec!

Očarani boste. Dobi se v lekarnah. Odklonite potvorbe in zahtevajte izrecno PLANINKA čaj Bahovec v plombiranih zavojih po 20 Din in za napisom proizvajalca

Lekarna

Mr. Bahovec
Ljubljana.

bite v obilnem številu! Prireditev se vrši v društveni sobi (v stari šoli).

Sv. Ana v Slov. gor. Kat. prosvetno društvo priredi dne 25. marca »Materinski dan« z deklamacijami, govorom in igro »Junaške Blejke«, zgodovinska igra. K obilni udeležbi vabi odbor. Začetek popoldne ob treh.

Januš Golec:

Guzaj.

12

Proti koncu Deseniča se je preganjala med seboj le osmorica guzajcev, ki so se pa že tudi umirjali, ker se jim je sijajno posrečilo, kar so nameravali. Komaj je bila ta predstava končana, je pričela druga. Hrvati so se vrnili nazaj proti sredini sejmišča in videli, da so kolci prazni in oni za pravo ter poštenost uneti kumeki ob ljudsko veselje — batinanje. Križem kraž so frčala razburkana uprašanja: »Kje je pandur, kje je vražja kukavica, ki je pomagala kranjskim lopovom s kolov v prostost?« Ko je prišvadjal pandur na svoje mesto in opazil začudeno kole brez kaznjencev, je seglo po njem bogznaj koliko desetih moških in ženskih rok. Do pohesnelosti razkačena množica bi bila linčala čisto nedolžnega, da mu ni priskočila na pomoč

žandarmerija, ki ga je otela iz krempljev smrti s puškinimi kopiti. Komaj ter komaj rešeni berič je utekel iz sejmišča na občino in se ni upal tistega dne več na svetlo.

Opisani razburljivi prizori so nudili zagorskim kumekom in kumam toliko zanimanja, zabave in tvarine za glasen prepir za ter proti, da je bila sejmska barantija za tokrat odveč. Sejmarji so se razkropili po gostilnah in točilnicah, kjer so se naprej prepirali, lasali in gladili s palicami radi krajnskih lopovskih gadin in radi domače kukavice — prokletoga pandurja.

Guzaj je že bil davno v krčmi v Deseniču pri Blažeku. Takega teatra še ni bil doživel. Za vse še tolikanj surove ter razburkane prizore mu ni bilo žal, je spoznal vsaj obnašanje in dušo hrvatskega Zagorca. Uvidel je, da bi bilo potreba prijeti Hrvata čisto drugače za žep nego Štajerca. Praksa je pač najboljša učiteljica in to še posebno pri tatvini ter ropu!

V kotu za mizo pri Blažeku so sedeli trije na dolgo potegnjeni Zagorci, po obrazih presojeno,

Vsak mesec Din 13:-

bo plačal vsak kdor hoče brati zanimive epise

KARL MAYA

ki bodo za jesen in zimo izhajali vsak mesec en velezanimiv zvezek

po Din 13:-

Naročajte

v Tiskarni sv. Cirila, Maribor, Koroška 5

Gornja Sv. Kungeta. Na dan patrocinijske sv. Kunigunde, 8. marca, se je pri nas vršilo po sv. blagoslovu v Katoliškem prosvetnem domu veličastno skioptično predavanje o zgodovini Lurda in Bernardiki. Dvorana je bila nabito polna. Predavala je iz prijaznosti gđ. Marija Štupca iz Maribora, skioptični operater pa je bil domači gospod župnik. Predavanje gđ. Štupce o Lurdu je bilo tako zanimivo in poljudno, da so se ljudje solzili in očarala je publiko s svojim temeljitim govorom, tolmačila je slike s tako natančnostjo, kakor dosedaj še nobeden na našem odru. Zajemala je nazaj v zgodovino ter končala z navdušenim in v srce segajočim govorom. Gospodični Štupci se v imenu društva najiskreneje zahvaljujemo ter zelo želimo, da nas še večkrat z enakimi predavanji razveselite!

Središče ob Dravi. Na Jožefovo dne 19. marca, popoldne po večernicah, bo v Društvenem domu proslava »Očetovega dne«. Vabimo naše moške in fante, naj ta dan oni napolnijo to veliko dvorano. Samo ob sebi se razume, da imajo dostop tudi ženske. Pritožujejo se namreč moške — popravici —, da jih malo zane-marjamo. Res je, da so imele žene in dekleta to leto že 23 predavanj: 18 zaščitna sestra M. Božičeva o negi in prehrani otrok, 2 gospod dr. Heiss iz zdravstva, 2 gospod Fran de Cecco: alkoholizem, in gospod kaplan Stakne: žena v luči Cerkve. Res pa je tudi, da so bile one izredno pridne glede obiska in so pri vsakem predavanju napolnile dvorano. Sto jih je prišlo in še več. Skupen obisk blizu 2000. Pa tudi poslušale so s takim zanimanjem, da so jih bili vsi predavatelji veseli in se bodo gotovo tudi uspehi njihovih prizadevanj poznali. — Toda moške od strani gledajo in pravijo: »Za nas pa nič?« Da, tudi za vas bo letos priredilo naše društvo samo Vaš dan. Udeležite se proslave v obilnem številu zlasti očetje! Vaši sinovi Vas vabijo: Pridite! Na svidenje na Jožefovo!

Sv. Jernej pri Ločah. Dekliška Marijina družba pri Sv. Jerneju pri Ločah priredi na Marijin praznik dne 25. t. m. popoldne po večernicah na šolskem odru lepo igro: »Sirota Jerica«. Ponovitev naslednje nedelje dne 29. marca. Pridite!

Pilštajn. Na Marijin praznik dne 25. marca vsi na »Materin dan«!

Konjice. Tukajšnje Kat. prosvetno društvo priredi na praznik dne 25. t. m. »Materinski dan«. Na sporedu je igra »Vestalka« popoldne po večernicah.

Remšnik. Naše Izobraževalno društvo je priredilo podučni izlet v Maribor dne 10. t. m. Javno se zahvaljujemo vsem, ki so pripomogli, da je vse dobro izpadlo.

Sv. Vid na Planini. Naša Dekliška zveza obhaja na Marijin praznik dne 25. t. m. »Materinski dan«. Popoldne pristopijo v cerkvi vse članice k obhajilni mizi za svoje matere, popoldne ob treh pa priredijo v društveni dvorani materinsko slavnost. — Ob enem pa že danes opozarjamo tudi na igro »Divji lovec«, ki jo vprizori na velikonočni pondeljek naše Prosvetno društvo v proslavo 60letnice pisatelja F. S. Finžgarja.

*

Moers-Mearbeck na Gemškem. Nepričakovano je umrl Anton Godec, zadet dne 27. svečana od srčne kapi, rojen dne 29. 3. 1866, doma iz okolice Novega Mesta. Bil je dolgoletni delavec v kemični tovarni v Hrastniku, odkoder je prišel v Nemčijo leta 1920. Priporočamo ga vsem znancem v molitev! Preostalim, to je Mariji in Karlu Klavžarju, pa naše sožalje! Društvo sv. Barbare. — Dne 5. marca je po dolgoletni nartvoudni boleznimi mirno v Gospodu zaspala vdova Robič, doma iz Dobjega na Štajerskem. Skrbela je za njo njena hčerka Franciška z veliko požrtvovalnostjo. Sina Karla ima nekje v domovini pri svojih sorodnikih. Naj počiva v miru! — Rudarska kriza res dan na dan vedno hujše. Marsi-

Ena ročka od 5 kg
»Težakovega olja za žlvinu«
 stane sedaj po poštne kovzetju
samo Din 100
 Trgovcem ponudbo na zahtevo.
 Dobi se samo pri M. Težak, Zagreb,
 Cundaličeva 13. 48

Ste naročeni na list NEDELJA

?

Izhaja vsak teden.

Prinaša vsakokratni nedeljski evangelij in razlago ter druge podučne verske članke. razen tega pa resničen dogodljaj iz braziljanskega pragozda: »Mladostna prijateljica« in mične zgodbičke za decu.

Stane mesečno samo 2 Din, celoletno 24 Din. Se danes si naročite NEDELJO po dopisnici na spodnji naslov:

Uprava NEDELJE,
Maribor, Stomškov trg 20.

so bili gotovo bratje. Eden čez drugega se je hvalil ter udarjal z dušno kletvico po prsih z zagotovitvijo, da je baš on uhvatil štajerske tatinske gadine in jih najbolj batinal. Guzaj je čul to hvalisanje, se zanimal zanj in že je bil v sredini med bahači. Pustil si je razložiti zadevo s krajskimi gadinami in s številom udarcev, ki so padli po njih izpod batin treh bratov: Imbreka, Šandorja in Miška Vidovič iz Babjega sela pred Miljano. Pohvalil je na glas hrvatsko vnetost za poštenost in posebno mu je dopadel običaj ljudske sodbe ob kolcu in z batino po lopovu. Dal je za vino, plačal mastno proletino in to vse kot nagrado, ker so bili Vidoviči oni, ki so prijeli gadine, jih izročili narodu v obsodbo in jih najbolj vicali z batino. Guzaj gospon — seljačine: Imbrek, Šandor in Miško so bili kmalu pobratimi, saj jih je družila zavest potrebe poštenosti in ljudske batine kot zdravilo proti tatvini. Skupnih nazorov so bili, skupaj so se mastili ter pili; a platil je le nadpoštenjak gospon od nekod tam preko Sotle in granice. Zagorci so pili, da so že

debelo gledali in je šlo že bolj na večer, ko je rekel Guzaj, da mora nekoliko ven. Njegovemu konju se je omajala podkev, da je ne bo zgubil na povratku, si mora nabaviti podkovne žrebilje in kladivo, a bo takoj nazaj. Na vasi je zadel na enega od tovarišev, kateremu je naročil, naj zbere še ostale in naj čakajo v trdem mraku v gozdu ob cesti za Juračekovo krčmo!

Vidoviči so komaj čakali, da se je vrnil gospon, ki je plačal vse in jih je še povabil seboj do Juračeka, imajo itak vsi pot po eni cesti od Deseniča do Babjega sela in Miljane. Kedo bi se ne držal take dobričine, so mislili bratje in hajdi še k Juračeku, doma itak ne bodo zamudili prav nič.

Stari Juraček je bil ves obupan, ko je zagledal gospona iz Štajerske, ki mu je bil zaupal konja ter voz predpoldne. Pokleknil je predenj in ga prosil med solzami milosti, ker so pridrvili nadenj proti poldnevu kranjski ravbarji. Vzeli so iz hleva njegovega konja ter z dvorca voz. Naložili so najbrž tri one iz sejmišča pobegle gadi-

kateri naših rojakov bo že iz brezposelne podpore ven. Kaj pa potem? Kje vzeti kruh in delo? Na upanje boljših časov še niti upati ni. Ali bo treba še dalje v svet? Pa kam? Povsod je enako. Izseleniški komisar v Düsseldorfu g. Deželič, kakor tudi zveza jugoslovanskih katoliških društev se mnogo trudijo, da bi bedno življenje našim rojakom zboljšali. Ali bo kaj uspeha? Pošiljamo vsem bralcem katoliškega in narodnega tiska prisrčne pozdrave!

Sv. Primež nad Muto. Tudi tukaj v našem obmejnem kraju se je letos že marsikaj zgodilo. Po kratki boleznimi je predpretekli petek izdihnil najstarejši občan Ivan Gracej, po domače Prežil. Rajni je bil obče spoštovana in priljubljena osebnost. — Snega imamo mnogo in zajci nam delajo škodo na sadnem drevju. Čeravno so pretekli mesec naši vrli fantje in moške pridno hodili na lov. Pravi uspeh lova se je pokazal na pustni pondeljek, ko sta dva imenovanih pripeljala dve Dobnikovi hčerki pred oltar sv. Primoža. Vinko Plemen se je poročil s starejšo Zofijo Lavko, Jurij Onuk pa z drugo Marijo Lavko. Bilo srečno!

Limbuš pri Mariboru. Dne 26. februarja t. l. ob dveh popoldne je po komaj osemtedenski težki boleznimi in tej sledeči operaciji v javni bolnici v Mariboru po mukepolnem trpljenju mirno v Gospodu zaspala gđ. Alojzija Fürst, kuharica pri ravnatelju g. ing. Karolu Fišer, uslužbenem pri marib. ki mehanični tkalni-cini in apreturi Doctor in drug. Težka bolezen, žolčni kamni, katerih so zdravniki pri operaciji nič manj ko 14 po številu odstraniti morali, in pa sprijena jetra so jo spravili v pre-rani grob, staro komaj 28 let. Zdravniki so storili vse, da bi ji ohranili dragoceno življenje, njih trud žal ni imel uspeha. Blagopokojna Lojzika je bila vzor dobre, pridne in svoje ostarele mamo iskreno ljubeče hčere. Ko je po smrti njenega, na Bistriči pri Limbušu službujočega, pred 8° leti umrlega očeta, postala njena skrbna mati vdova brez sredstev, si je pokojna Lojzika v svesti si svoje otroške ljubezni in dolžnosti, stavila kot svojo nalogo, skrbeti za mater. Rajno Lojziko je dal po mariborskem pogrebem zavodu na svoje stroške prepeljati gospod ravnatelj Fišer, ki je tudi oskrbel njen veličasten pogreb na domačem limbuškem pokopališču. Saj pa je bila to tudi njena zadnja in iskrena želja, da bi po-